

תת"ע 10439/05/16 - מדינת ישראל נגד סורי ווסאם

בית משפט השלום לתעבורה באילת

תת"ע 10439-05-16 מדינת ישראל נ' סורי ווסאם
תיק חיצוני: 30250612162

מספר בקשה: 5

בפני המאשימה נגד הנאשם
כבוד השופט גל שלמה טייב
מדינת ישראל באמצעות עו"ד עודד נגב ועו"ד שי נצר
סורי ווסאם באמצעות עו"ד יהונתן רבינוביץ מטעם
הסניגוריה הציבורית

החלטה בעניין טענת "אין להשיב לאשמה"

1. כנגד הנאשם, הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה של נהיגה בשכרות לפי סעיף 62(3) לפקודת התעבורה, התשכ"א 1961- (להלן - **פקודת התעבורה**) ותקנה 169ב לתקנות התעבורה, תשכ"א-1961 (להלן - **פקודת התעבורה**).
2. מכתב האישום עולה כי ביום 21.05.16, בשעה 17:03, נהג הנאשם באופניים חשמליים ברחוב דרך מצריים לכיוון רחוב דרך עובדה באילת. בבדיקה שנערכה לו נמצא בגופו ריכוז אלכוהול של 410 מיקרוגרם בליטר אחד של אויר נשוף.
3. ב"כ הנאשם כפר במיוחס לנאשם והסכים להגשת ראיות המאשימה. לאחר שהוגשו ראיות המאשימה, טען ב"כ הנאשם כי "**אין להשיב לאשמה**" וביקש להעלותן על הכתב.

טיעוני הצדדים

4. מפיו של ב"כ הנאשם נשמעה טענה אחת והיא כי המאשימה לא עמדה בנטל המוטל על כתפיה, בשלב זה של ההליכים ולא הוכיחה כי הנאשם נהג באופניים חשמליים ומשכך גם אם היה הנאשם שיכור בעת שנעצר, הרי נהיגתו על אופניים רגילות אינה מצדיקה את העמדתו לדין בגין עבירה זו ואף לא בגין עבירה של נהיגה תוך שימוש בטלפון ללא דיבורית (עבירה נוספת בגינה הועמד הנאשם לדין וזאת משום שמערכת האכיפה לא אוכפת עבירות אלה בגין נהיגה על אופניים).
5. ב"כ הנאשם טען כי אמנם בדו"ח השוטר בן חיימוביץ (ת/14) צוין כי מדובר באופניים חשמליים, אך לא צוין כל נתון נוסף ביחס לאותם אופניים. בדו"ח נוסף של השוטר בן חיימוביץ (ת/2), נטען כי צוינו פרטים

שונים של אותם אופניים, אולם אין באותם פרטים כדי לאבחנם מאופניים רגילים, כשהנאשם לא נשאל על נתוני האופניים ועל אופן רכיבתו בעת שנעצר. ב"כ הנאשם הוסיף וטען כי, בגדר ידיעתו השיפוטית של בית המשפט היא העובדה שאופניים חשמליים ניתנים לתפעול בשני אופנים, כשאחד מהם היא נהיגה בלא שימוש במנוע עזר המוצמד לאופניים. לדברי ב"כ הנאשם, המאשימה לא הוכיחה כי באופניים עליהם רכב הנאשם היה מנוע עזר, כשהאופניים לא נתפסו כמוצג ואף לא צולמו כראיה.

משכך וכשהראיה המרכזית חסרה, קיומו של מנוע עזר, כנדרש על פי ההגדרה שנקבעה בתיקון 12 לתקנות התעבורה, באשר להגדרתם של אופניים חשמליים, עתר ב"כ הנאשם להורות על זיכוי של הנאשם.

6. המאשימה בתגובתה עתרה לדחות את טענת הנאשם ולחייבו להשיב לאשמה. לדברי המאשימה, מהראיות שהוגשו לבית המשפט, בהסכמה, עולה כי ישנה תשתית ראייתית לכאורית להוכחת העבירה. המאשימה הפנתה בעניין זה לדברי הנאשם בטופס השימוע לגבי ההחלטה בדבר איסור מינהלי על שימוש ברכב (להלן - **טופס השימוע**) שאמר: "תעזור לי עם האופניים החשמליים אני צריך להגיע לעבודה כל יום וקשה לי". עוד הפנתה המאשימה לדוחו"ת השוטר חיימוביץ, אשר ציינו כי מדובר באופניים חשמליים ואף נתנו תיאור של רכיבי האופניים העולים בקנה אחד עם הטענה כי מדובר באופניים חשמליים, שכן אלה כללו מצערת גז, סוללה וחוטי חשמל.

לדברי המאשימה, יש לדחות את טענת ב"כ הנאשם כי העובדה שלא צוין קיומו של מנוע עזר, מוביל למסקנה כי המאשימה לא עמדה בנטל הראייתי המוטל עליה בשלב זה של ההליכים, כשלשיטתה, אין צורך, לפחות לא בשלב זה של ההליכים, להוכיח את עוצמת הסוללה, אלא את עצם קיומה, לצד מצערת הגז המוכיחים כי מדובר באופניים חשמליים.

7. ב"כ הנאשם בתגובתו, טען כי המאשימה אינה יכולה להסתמך על דברי הנאשם שכן הללו לא הוגשו כראיה מטעמה. יתרה מכך, טען ב"כ הנאשם כי בהתאם להלכת רבינוביץ, טופס השימוע אינו יכול לשמש כראיה קבילה בהליך פלילי ועל כן אין נפקות לדברים שאמר הנאשם באותו הליך.

8. בתגובה משלימה מטעם המאשימה, נטען כי האופניים מוגדרים כרכב על פי סעיף 1 לפקודת התעבורה ועל כן בהתאם לסעיף 62(3) לפקודה האיסור על נהיגה בשכרות חל גם עליהם.

דין והכרעה

טענת "אין להשיב לאשמה"

9. סעיף 158 לחוק סדר הדין הפלילי (נוסח חדש), התשמ"ב-1982 (להלן - **החסד"פ**) קובע כי:

"נסתיימה פרשת התביעה ולא הוכחה האשמה אף לכאורה, יזכה בית המשפט את הנאשם - בין

על פי טענת הנאשם ובין מיוזמתו - לאחר שנתן לתובע להשמיע את דברו בענין; הוראות סעיף 182 ו- 183 יחולו גם על זיכוי לפי סעיף זה".

המשמעות היא כי ככל שהמאשימה, לא הרימה את הנטל המוטל עליה, בסיום פרשת התביעה, קרי לא הביאה ראיות שיש בהן משום ראיות לכאורה להוכחת אשמת הנאשם, על בית המשפט להורות על זיכוי של הנאשם ולא לחייבו להשיב לאשמה במסגרת פרשת ההגנה (ראה בעניין זה גבריאל הלוי, **תורת הדיון הפלילי**, כרך ב', הוצאת הקריה האקדמית אונו, 797). (להלן - הלוי).

בית המשפט העליון קבע **בהלכת כחלון** (ע"פ 732/76 **מדינת ישראל נ' כחלון**, פ"ד לב(1) 170), כי בשלב זה של ההליכים די למאשימה בהצגת ראיות בסיסיות, ראשוניות שיהיה בהן כדי להעביר את נטל הבאת הראיות לכתפי הנאשם.

אף אם המאשימה לא עמדה בנטל הוכחת קיומן של ראיות לכאורה להוכחת העבירות אותן ייחסה לנאשם במסגרת כתב האישום, רשאי בית המשפט לקבוע כי יש בראיות שהובאו בפניו, ראיות לכאורה להוכחת עבירה אחרת שעובדותיה לא נטענו בכתב האישום. אפשרות אחרת העומדת בפני המאשימה היא לעתור לתיקון כתב האישום, וזאת על מנת למנוע קבלת טענה של "אין להשיב לאשמה". מובהר בעניין זה, כי בין אם בית המשפט מצא ראיות לכאורה לקיומה של עבירה אחרת ובין אם המאשימה עותרת לתיקון כתב האישום, אפשרויות אלה צריכות לעמוד במגבלות אותן הציב הדין, ביחס לכל אחת מהן (ראה בעניין זה הלוי לעיל, עמ' 800).

מן הכלל אל הפרט

10. לטעמי, המאשימה עמדה בנטל המוטל עליה, בשלב זה של ההליכים ויש בראיות שהוגשו לבית המשפט כדי ראיות לכאורה להוכחת אשמת הנאשם.

לטעמי, די באמור בדוחו"ת של השוטר בן חיימוביץ (ת/2 ו-ת/14), כדי לבסס כי הנאשם נהג על אופניים חשמליים. מעבר לעובדה כי השוטר חיימוביץ מתאר ב-ת/14 כי הנאשם נצפה על ידו נוהג על אופניים חשמליים (ראה נסיבות המקרה), הרי שב-ת/2 תיאר השוטר חיימוביץ את אותם אופניים שנתפסו ומהתיאור עולה, כי מדובר באופניים שמחוברים להם סוללה ומצערת גז.

נתונים אלה די בהם כדי לקבוע כי קיימת אותה תשתית דלה הנדרשת לשלב זה של ההליכים ומבלי שיהיה צורך להכריע האם דברי הנאשם במסגרת השימוע שנכרך לו קבילים אם לאו, בשים לב לנאמר בהלכת רבינוביץ, שכן ממילא, בניגוד לטענת המאשימה, חלק זה של טופס השימוע (ת/8), בו נאמרו לכאורה דבריו של הנאשם, לא הוגש על ידי המאשימה כראיה, כעולה מתיק בית המשפט.

11. מעבר לאמור, גם אם הייתי מקבל את טענת ב"כ הנאשם וקובע כי המאשימה לא עמדה בנטל הראייתי המוטל על כתפיה, להוכיח כי מדובר באופניים חשמליים, הרי שבשים לב לתגובתה המשלימה, הרי שניתן על סמך הראיות שהוגשו לבית המשפט, לקבוע כי קיימות ראיות לכאורה ואף מעבר לכך כי הנאשם נהג על אופניים (גם אם אינם חשמליים), כשהוא במצב של שכרות.

12. פקודת התעבורה מגדירה, בסעיף 1, את המונח רכב באופן הבא:

"רכב" - רכב הנע בכוח מיכני או הנגרר על ידי רכב או על ידי בהמה, וכן מכונה או מיתקן הנעים או הנגררים כאמור, לרבות אופניים ותלת-אופן, ולמעט רכב ששר התחבורה פטר אותו בצו מהוראות פקודה זו כולן או מקצתן" (הקו התחתון הוסף - ג.ש.ט).

סעיף 62 לפקודה קובע את דינו של מי שנוהג בשכרות באופן הבא:

"העושה אחת מהעבירות האלה..."

(3) הוא שיכור בהיותו נוהג רכב, או בהיותו ממונה על הרכב, בדרך או במקום ציבורי;

לענין זה, "שיכור" ו"ממונה על הרכב" - כהגדרתם בסעיף 64ב."

13. משילוב שתי ההוראות עולה בברור כי ניתן להעמיד לדין בגין נהיגה בשכרות גם מי שנהג על אופניים. אין מחלוקת בין הצדדים, שהנאשם נהג על אופניים והיה שיכור, ועל כן קיימות ראיות לכאורה ואף מעבר לכך להוכחת העבירה, גם אם לא מדובר בנהיגה על אופניים חשמליים.

14. **בשים לב לאמור, אני דוחה את טענת ה"אין להשיב לאשמה" אותה העלה הנאשם ומורה כי עליו להשיב לאשמה.**

15. קובע התיק לתזכורת צדדים, בנוכחות הנאשם, ליום 30.03.17 בשעה 10:00.

מזכירות תודיע לצדדים.

ניתנה היום, ה' אדר תשע"ז, 03 מרץ 2017, בהעדר הצדדים.